FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 13 december 1994 *

1. Kan en övergångsbestämmelse i förordning (EEG) nr 1408/71 tillämpas på en senare förordning som ändrar förordning nr 1408/71 [1]?

2. Detta är i huvudsak den grundfråga som Landessozialgericht Rheinland-Pfalz ställer.

3. Artikel 73 i förordning nr 1408/71, vilken är den relevanta bestämmelsen, har givit upphov till ett flertal avgöranden av domstolen som det kan vara lämpligt att inledningsvis erinra om.

4. Enligt artikel 73.1 har en arbetstagare rätt till familjeförmåner från den stat i vilken han är anställd för de familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat, som om de vore bosatta i den förra staten.

5. Artikel 73.2, som föreskrev att de arbetstagare som omfattades av fransk lagstiftning skulle undantas från tilldelningen av franska familjeförmåner för familjemedlemmar som var bosatta i en annan medlemsstat, har ogiltigförklarats genom domen i målet Pinna I [2] av den 15 januari 1986. Denna ogiltighet "ab initio" [3] har givits omedelbar verkan, utom för de arbetstagare som före domens datum har väckt talan eller introducerat liknande besvär.

6. I domen i målet Pinna II av den 2 mars 1989 [4] har domstolen uttalat att så länge som rådet inte har antagit några nya regler som är i överensstämmelse med artikel 51 i EEG-fördraget så medför ogiltighetsförklaringen av artikel 73.2 i förordning nr 1408/71 att det i artikel 73.1 i förordningen fastställda betalningssystemet för familjeförmåner får en allmän tillämpning.

7. I artikel 60.1 i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och

* Originalspråk: franska.

1 — Rådets förordning av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT nr L 149, s. 2).

2 — 41/84, Rec. s. 1.

3 — Punkt 18 i domen i målet Yáñez-Campoy (C-99/89, Rec. s. I-4097) av den 13 november 1990.

4 — 359/87, Rec. s. 585.

Republiken Portugal [5] föreskrivs övergångsregler vad beträffar familjebidrag för spanska arbetstagare anställda i en annan medlemsstat än Spanien, vilkas familjemedlemmar är bosatta i Spanien, enligt vilka artikel 73.1 inte är tillämplig (arbetstagaren kan således inte göra anspråk på familjebidrag från den stat i vilken han är anställd). Enligt denna artikel skall denna reglering upphöra *från och med ikraftträdandet av den gemensamma lösningen* i överensstämmelse med förutvarande artikel 99 [6] i förordning nr 1408/71.

8. För att beakta domen i målet Pinna I har ovannämnda artikel 73 slutligen ändrats genom artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 3427/89 [7] av den 30 oktober 1989, som lyder som följer:

"Anställda eller egenföretagare vars familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

En anställd eller egenföretagare som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förra staten, som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga 6."

9. Genom denna förordning har alltså införts "en enhetlig lösning för alla medlemsstater vad avser problemet med utbetalning av familjeförmåner till familjemedlemmar som inte är bosatta inom de behöriga staternas territorium". [8]

10. Enligt dess artikel 3 trädde förordning nr 3427/89 i kraft den dag den publicerades (dvs. den 16 november 1989) och skall tillämpas från och med den 15 januari 1986, den dag då domen i målet Pinna I meddelades, som medförde en allmän tillämpning av betalningssystemet för familjeförmåner fastställt i artikel 73.1 i förordning nr 1408/71.

11. I domen i målet Yáñez-Campoy [9], som gällde ett mål i vilket förordning nr 3427/89 inte var tillämplig *ratione temporis* [med avseende på tidpunkten i fråga] [10], uttalade

5 — Akt om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och Republiken Portugal och anpassningarna av fördragen (EGT nr L 302, 1985, s. 23).

6 — Denna artikel har "upphävts" genom artikel 1.4 i rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 331, s. 1). Denna föreskrev: "Före den 1 januari 1973 skall rådet på kommissionens förslag, och i syfte att finna en gemensam lösning för alla medlemsstater, åter pröva frågan om utbetalning av familjeförmåner till familjemedlemmar som inte är bosatta inom den behöriga statens territorium." Se förordning nr 1408/71 (EGT nr L 230, 1983, s. 48) i dess konsoliderade lydelse.

7 — Se not 6 ovan.

8 — Se beslut nr 145 av den 27 juni 1990 om efterskottsbetalning av familjeförmåner som utgår till egenföretagare enligt artiklarna 73 och 74 i förordning (EEG) nr 1408/71 (91/423/EEG), av den Europeiska gemenskapernas administrativa kommission för social trygghet för migrerande arbetstagare (EGT nr L 235, 1991, s. 1).

9 — Se not 3 ovan.

10 — Se punkt 7 i domen.

domstolen att denna enhetliga lösning trätt i kraft i och med domen i målet Pinna I [11] och drog slutsatsen att spanska arbetstagare kunde åberopa artikel 73.1 — och alltså inte göra anspråk på nedsatta familjebidrag från den stat där han är anställd — från och med den dag då denna dom avkunnades. Det skall påpekas att det föreligger ett misstag i utformningen av domen i målet Yáñez-Campoy. Som ett resultat av ogiltigheten *ab initio* av artikel 73.2 så föreligger den enhetliga lösningen sedan förordning nr 1408/71 trädde i kraft och således sedan *den 1 januari 1986* för de spanska medborgarna, den dag då denna förordning trädde i kraft på spanskt territorium. Domstolen har i alla fall begränsat *möjligheten att åberopa* artikel 73 till tidpunkten för domen i målet Pinna I, den 15 januari 1986, utom för de ansökningar som gjorts före detta datum.

12. Det är alltså fastställt att en spansk medborgare som arbetar i en annan medlemsstat än Spanien och vars familj är bosatt i Spanien har rätt till utbetalning av familjeförmåner från den stat där han är anställd sedan 15 januari 1986, antingen enligt artikel 3 i förordning nr 3427/89 eller domen i målet Yáñez-Campoy.

13. Det kvarstår en fråga som förordning nr 3427/89 lämnar obesvarad — inom vilken tidsfrist måste den försäkrade göra gällande sin ansökan om efterskottsbetalning av förmånerna? Vilken är preskriptionsfristen för hans talan?

14. Detta är precis kärnfrågan i det föreliggande målet, i vilket de faktiska omständigheterna är följande:

15. Sökanden i målet vid den nationella domstolen, den spanske medborgaren Gabriel Alonso-Pérez, är arbetstagare i Tyskland sedan 1970. [12] Hans fru och två döttrar bor i Spanien.

16. Den 12 juli 1989 beviljade [13] Arbeitsamt Koblenz honom familjebidrag med retroaktiv verkan sex månader från ansökan (i april 1989, det vill säga från oktober 1988) enligt artikel 9.2 i Bundeskindergeldgesetz.

17. Den 27 maj 1991 ansökte Gabriel Alonso-Pérez på nytt om efterskottsbetalning av familjebidrag för perioden från den 1 januari 1986 till den 30 september 1988 och grundade sig på artikel 1.1 i förordning nr 3427/89, tillämplig *ratione temporis* [vid denna tidpunkt].

18. Förordningen innehåller ingen föreskrift som begränsar tiden under vilken den försäkrade från och med den dag då de nya

11 — Se not 2 ovan.

12 — Se yttrandena från den sökande i målet vid den nationella domstolen, s. 1.

13 — Till följd av en ansökan från april 1989.

rättigheterna förvärvades kan föra talan om efterskottsbetalning av familjebidrag.

19. Sökanden i målet vid den nationella domstolen vidhöll att denna juridiska lucka borde fyllas genom att artikel 94.6 i förordning nr 1408/71 tillämpas analogt, vilket skulle leda till att tidsfristen bestäms till två år. Tidsfristen skulle då börja löpa den 16 november 1989, då förordning nr 3427/89 offentliggjordes, eller åtminstone den 13 november 1990, den dag då ovan nämnda dom Yáñez-Campoy meddelades.

20. Ansökan om efterskottsbetalningen av familjebidrag för perioden från den 1 januari 1986 till den 30 september 1988 ogillades av Bundesanstalt für Arbeit, vars beslut fastställdes av Sozialgericht Koblenz den 15 oktober 1992. Gabriel Alonso-Pérez överklagade beslutet till Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, som har begärt att domstolen meddelar ett förhandsavgörande beträffande följande fråga:

"Skapar artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 3427/89 ... rätt till familjebidrag för de perioder som föregår ansökan om beviljande av familjebidrag, närmare bestämt från och med januari 1986, även för barnen till arbetstagare som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium, när ansökan om familjebidrag lämnades in före den 16 november 1991?"

21. Denna fråga indelas i två delfrågor, vilka noga måste hållas isär.

22. Den första gäller den retroaktiva verkan av en ansökan om efterskottsbetalning av familjebidrag. Den har besvarats genom förordning nr 3427/89 och genom domen i målet Yáñez-Campoy, som fastställde gränsen för den retroaktiva verkan för ansökningar om efterskottsbetalning till den 15 januari 1986, tidpunkten för ikraftträdande av den enhetliga lösningen enligt artikel 99 i förordning nr 1408/71. [14]

23. Före detta datum har en spansk medborgare inte några andra rättigheter än de som den tysk-spanska konventionen om socialförsäkring av den 4 december 1973 ger honom.

24. Den andra frågan är mycket mer komplicerad — inom vilken tidsfrist måste den försäkrade spanske medborgaren ansöka om efterskottsbetalning av bidrag? Vilken är preskriptionstiden för en talan om utbetalning?

25. *Det är alltså mindre tidsperioden under vilken retroaktiviteten gäller som diskuteras än den tidsfrist under vilken det är möjligt att åberopa den.*

14 — Se ovan, punkt 7 ff.

26. Artikel 94.4 och 94.6 i förordning nr 1408/71 fastställer:

"4) Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall efter ansökan av honom beviljas eller utges från och med den 1 oktober 1972 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.

...

6) Om en ansökan som avses i punkt 4 eller punkt 5 lämnas in inom två år från den 1 oktober 1972 eller från den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium [15], skall rättigheter som har förvärvats enligt denna förordning gälla från denna dag, och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot den berörda personen."

27. Genom en kombinerad tillämpning av artikel 2 [16] och artikel 60 i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Spanien och Republiken Portugal samt om anpassningarna av fördragen [17], och artikel 2.2 i rådets beslut av den 11 juni 1985 [18], har förordning nr 1408/71 delvis trätt i kraft på spanskt territorium den 1 januari 1986. Artikel 94.6 är inte undantagen från detta ikraftträdande.

28. Ansökan för att göra gällande de rättigheter som har förvärvats enligt förordningen skulle ha gjorts inom två år från och med den 1 oktober 1972 för de ursprungliga medlemsstaterna inom gemenskapen. På samma sätt skulle denna ansökan ha gjorts inom två år från och med den 1 januari 1986 vad beträffar Spanien.

29. Av detta följer att i enlighet med denna artikel förfogade spanska medborgare under två år från och med den 1 januari 1986 över rätten att föra talan för att få sina rättigheter fastställda eller prövade *under beaktande av de nya rättigheterna förvärvade genom förordning nr 1408/71.*

15 — Detta led i meningen har lagts till textens ursprungliga version (som föreskrev: "inom två år från tidpunkten för ikraftträdande av denna förordning") till följd av anslutningen av Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (se akten om anslutningsvillkoren och anpassningarna av fördragen, bilaga I, EGT nr L 73, 1972, s. 14 och 106).

16 — Som föreskriver: "Från och med tidpunkten för anslutningen är bestämmelserna i grundfördragen och i de rättsakter som antagits av gemenskapernas institutioner före anslutningen bindande för de nya medlemsstaterna, och de skall tillämpas i dessa stater på de villkor som fastställs i de nämnda fördragen och i denna akt."

17 — Akt förenad med anslutningsfördraget undertecknat den 12 juni 1985 (EGT nr L 302, s. 9).

18 — Beslut om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals anslutning till Europeiska kol-och stålgemenskapen (EGT nr L 302, s. 5). Enligt denna artikel träder anslutningen i kraft den 1 januari 1986.

30. Vi har sett att 1) artikel 73 i denna förordning ger arbetstagare eller egenföretagare rätten till familjeförmåner från den stat där han är anställd för de familjemedlemmar som är bosatta inom en medlemsstats territorium, och 2) vad beträffar de spanska arbetstagare som arbetar i en annan medlemsstat än Spanien, och vilkas familjemedlemmar är bosatta i Spanien, att denna rätt är uppskjuten till dagen för antagandet av en enhetlig lösning fastställd till den 15 januari 1986.

31. Ikraftträdandet av artikel 73 på spanskt territorium har alltså uppskjutits till den dagen.

32. Av detta borde vi sluta oss till att från och med den dagen förfogade de spanska medborgarna över en tidsfrist på två år för att ansöka om efterskottsbetalning av familjeförmåner.

33. Detta skulle säkerligen ha varit fallet om de spanska arbetstagarna hade fått kännedom om sina nya rättigheter samma dag som de förvärvades, den 15 januari 1986.

34. Emellertid, och detta är det mest komplicerade problemet i detta mål, så har denna rättighet *fastställts*, och därmed kommit till vederbörandes kännedom, först i och med förordning nr 3427/89 och domen i målet Yáñez-Campoy.

35. Kan en analog tillämpning av artikel 94.6 tillåtas under dessa omständigheter, varvid tidsfristen på två år börjar löpa inte från och med den 15 januari 1986, utan *från och med den dag då de spanska medborgarna faktiskt har kunnat göra gällande sina rättigheter*?

36. I syfte att förtydliga framställningen framstår det som ändamålsenligt att särskilja förutsättningarna för tillämpning av denna föreskrift på andra medborgare inom gemenskapen än spanjorer å ena sidan och på spanska medborgare å andra sidan.

A — *Tillämpning av artikel 94.2 i förordning nr 1408/71 på andra medborgare inom gemenskapen än spanjorer*

37. I detta konstruerade fall grundar sig ansökan om utbetalning i efterskott av familjebidrag inte på artikel 73 i förordning nr 1408/71 i dess ursprungliga form, utan på dess genom artikel 1 i förordning nr 3427/89 ändrade lydelse.

38. Artikel 94.6 i den första förordningen, som finns i "Avdelning VII — övergångs-och slutbestämmelser", kan inte betraktas som en övergångsbestämmelse tillämplig på förordning 3427/89, som också innehåller övergångsbestämmelser och som

inte på något sätt hänvisar till denna artikel. [19] Det skall påpekas att denna förordning ändrar vissa övergångsbestämmelser i förordning nr 1408/71, såsom artikel 94.9, medan artikel 94.6 kvarstår oförändrad. Denna senare artikel gäller inte de ändringar i förordning nr 1408/71 som har skett senare genom förordningar som innehåller egna övergångsbestämmelser.

39. Det är alltså inte möjligt att a priori "återuppliva" artikel 94.6, för att under två år kunna erhålla ett återställande av rätten till familjebidrag med anledning av *rättigheter förvärvade på grund av en annan förordning*.

40. För övrigt kan konstateras att även vid antagandet att artikel 94.6 i förordning nr 1408/71 kan kombineras med förordning nr 3427/89, och göras gällande i samband med denna, så är den i detta fall inte analogt tillämplig.

41. I artikel 94.6 stadgas faktiskt *ratione materiae* [med avseende på ändamålet] en frist på två år för att ansöka om revision av pensioner betalda före den 1 oktober 1972 (artikel 94.5) eller om utbetalning av förmåner som den försäkrade kan göra anspråk på från och med den 1 oktober 1972 (artikel 94.6), *på grund av nya rättigheter förvärvade genom denna förordning*.

42. Därvid gäller emellertid följande:

1) Sedan domen i målet Pinna I, såsom den har tolkats i domen i målet Pinna II, har systemet av utbetalning av förmåner, såsom det definieras i artikel 73 i förordning nr 1408/71, fått en allmän tillämpning. Följaktligen *skapar inte* artikel 1.1 i förordning nr 3427/89 *några nya rättigheter* för merparten av medborgarna inom gemenskapen. Dessa kunde redan före denna förordnings ikraftträdande åberopa artikel 73 (sedan den 15 januari 1986 vad beträffar anställda på franskt territorium [20], sedan ikraftträdandet av förordning nr 1408/71 beträffande övriga).

2) Denna förordning innehåller inga föreskrifter liknande artikel 94.4 respektive 94.6 av den enkla anledningen att den inte ändrar väsentliga rättigheter för de försäkrade som de redan kunde åberopa i enlighet med artikel 73.

43. För att systemet skall vara konsekvent, krävs att förordning nr 3427/89 inte

19 — Se, med anledning av detta, punkt 16 i anmärkningarna från den tyska regeringen.

20 — Se domarna i målen Pinna I och Pinna II, ovan, punkterna 5 och 6.

innehåller en övergångsföreskrift liknande artikel 94.6.

B — *Tillämpningen av artikel 94.6 i förordning nr 1408/71 på spanska medborgare*

44. Svårigheten i detta fall består i att det är först genom ikraftträdandet av förordning nr 3427/89 (det vill säga den 16 november 1989) och domen i målet Yáñez-Campoy som det kom till de spanska medborgarnas kännedom att de kunde åberopa artikel 73 i förordning nr 1408/71 *från den 15 januari 1986* och att förordning nr 3427/89 inte tar deras specifika situation i beaktande.

45. Det är, enligt min mening, inte möjligt att vidhålla, att de spanska medborgarna skulle ha kunnat (och skulle ha varit tvungna) att av domen i målet Pinna I sluta sig till förekomsten av en enhetlig lösning från den dagen. Domen i målet Pinna II krävdes för att lösa denna fråga. Dessutom skulle denna lösning, enligt förutvarande artikel 99 i förordning nr 1408/71, vara i form av en akt från rådet. Det är alltså först från och med ikraftträdandet av förordning nr 3427/89 (som hänvisar till denna artikel [21]) som de kunde vara säkra på att kunna åberopa artikel 73 från den 15 januari 1986. [22]

46. Från och med den 1 januari 1989, den dag då den övergångsperiod som stadgas i artikel 60 i anslutningsakten upphör, kan spanjorerna åberopa tillämpningen av artikel 73 *utan att för den skull kunna tillgodogöra sig någon retroaktivitet från och med den 15 januari 1986.*

47. De spanska medborgarna har alltså inte kunnat åberopa vare sig artikel 73 *från den 15 januari 1986*, före ikraftträdandet av förordning nr 3427/89, eller övergångsföreskrifterna, tillämpade på denna artikel, i förordning nr 1408/71. Detta är anledningen till att svaranden i målet vid den nationella domstolen inte före denna dag har ansökt om efterskottsbetalning av familjebidrag utöver sex månader. Han kände inte till att han kunde ansöka från och med den 15 januari 1986.

48. Eftersom en spansk medborgare inte har haft möjligheten att åberopa artikel 73 retroaktivt sedan den 15 januari 1986 före ikraftträdandet av förordning nr 3427/89 [23], så skapar denna förordning *nya rättigheter* för honom. Är det inte följaktligen legitimt att analogt låta honom tillgodogöra sig övergångsföreskrifterna som de andra medborgarna inom gemenskapen har kunnat tillgodogöra sig från och med dagen för ikraftträdandet av förordning nr 1408/71 eller dagen då domen i målet Pinna I avkunnades?

21 — Första övervägandet.

22 — Det skall påpekas att domen Yáñez-Campoy enbart grundar sig på domen i målet Pinna I och inte på förordning nr 3427/89, då denna antogs under förfarandets gång.

23 — Genom tillämpning av artikel 60 första stycket i anslutningsakten var artikel 73 möjlig att åberopa från och med den 1 januari 1989 (se ovan, punkt 469). De spanska medborgarna var likväl omedvetna ända till dess att förordning nr 3427/89 antogs om att denna artikel tillämpades retroaktivt sedan den 15 januari 1986.

49. Vi har konstaterat att den rättighet om vilken det stadgas i artikel 73 i förordning 1408/71 blev en del av de spanska medborgarnas rättigheter från det att den gemensamma lösningen antogs, *det vill säga från och med den 15 januari 1986.*

50. Denna rättighet har dock likväl inte *fastslagits* eller *tillkännagivits* förrän genom i) ikraftträdandet av förordning nr 3427/89, den 16 november 1989, som möjliggör en tillämpning av artikel 73 utan villkor avseende nationalitet beträffande alla medborgare inom gemenskapen sedan den 15 januari 1986, ii) domen i målet Yáñez-Campoy, som fastställer de spanska medborgarnas rättighet att göra gällande anspråk med stöd av artikel 73 sedan den 15 januari 1986.

51. Även om de spanska medborgarna har haft rättigheten sedan den 15 januari 1986, har de inte kunnat göra gällande denna rättighet retroaktivt förrän tidigast från och med den 16 november 1989.

52. Denna dag var artikel 94.6 inte mera direkt tillämplig sedan den 1 januari 1988, det vill säga två år efter ikraftträdandet av förordning nr 1408/71 på spanskt territorium.

53. Den skulle ha varit tillämplig om spanjorerna hade känt till, från och med den 15 januari 1986, att de kunde åberopa artikel 73.

54. Det har här konstaterats att om förordning nr 3427/89 inte innehåller någon motsvarighet till artikel 94.6, så är det för att denna inte skapar några nya rättigheter och bekräftar ett redan existerande förhållande. Likväl, vad beträffar spanjorerna så fastställer förordningen en rätt till retroaktivitet som tidigare inte hade kommit till deras kännedom.

55. Sålunda skulle spanjorerna ha funnit sig vara i samma situation om rätten till familjeförmåner i anställningsstaten hade *skapats* genom förordning nr 3427/89 *från den 15 januari 1986.*

56. I avsaknad av ett hänsynstagande i förordningen till de spanska medborgarnas specifika situation anser vi att en analog tillämpning av förordning nr 1408/71 är nödvändig.

57. Alla medborgare inom gemenskapen förutom de som arbetade i Frankrike och Spanien har erhållit familjeförmåner från den stat där vederbörande är anställd sedan ikraftträdandet av förordning nr 1408/71 och har förfogat över en tidsfrist på två år från och med detta datum för att ansöka om utbetalning av förmåner utan att en invändning avseende nationell preskription har varit möjlig. Vad beträffar franska familjeförmåner så har en tidsfrist på två år för att ansöka om utbetalning av förmånerna fastställts genom beslut nr 143 av de europeiska gemenskapernas administrativa kommission för social

trygghet för migrerande arbetstagare från och med den 1 april 1990. [24]

58. På samma sätt skall de spanska medborgarna kunna ansöka om utbetalning av familjebidrag inom en tidsfrist på två år från och med den dag då den retroaktiva tillämpningen, sedan den 15 januari 1986, av artikel 73 har kommit till deras kännedom, det vill säga den 16 november 1989. I annat fall skulle de spanska medborgarna ha en fordran som skulle vara omöjlig att verkställa.

59. Detta är för övrigt avsikten med beslut nr 145 av den 27 juni 1990 av de europeiska gemenskapernas administrativa kommission för social trygghet för migrerande arbetstagare om efterskottsbetalningar av familjeförmåner som utgår till egenföretagare enligt artiklarna 73 och 74 i förordning (EEG) nr 1408/71 [25], som i artikel 3 föreskriver:

"Om den ansökan som avses i punkt 1 inges inom två år efter den 16 november 1989 skall vad avser efterskottsbetalningar av familjeförmåner de rättigheter kvarstå som föreskrivs enligt förordning (EEG) nr 3427/89, och de bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som anger att rättigheterna har förbrukats eller fallit bort skall inte få tillämpas på personerna i fråga."

60. Det finns två skäl till denna möjlighet att låta artikel 94.6 i förordning nr 1408/71 "återuppstå".

61. För att praktiskt uppnå avsedd retroaktivitet krävs det att den försäkrade har möjlighet att agera inom en tillräckligt lång tidsfrist.

62. Principen om icke-diskriminering kräver att samma sociala fördelar erbjuds alla medborgare inom gemenskapen på samma villkor utan åtskillnad på grund av nationalitet. Detta var avsikten redan med domen i målet Pinna I. Det är tillika avsikten i förordning nr 3427/89, som inte gör någon åtskillnad av detta slag mellan arbetstagare.

63. Följaktligen måste en tidsfrist på två år enligt vilken det är möjligt att åberopa retroaktiviteten sedan rättigheten infördes den 15 januari 1986 ha företräde framför en talan om betalning som föreskrivs av det nationella förfarandet, som inte fastställer någon tidsfrist inom vilken denna skall göras gällande men som begränsar retroaktiviteten av ansökan till sex månader.

24 — Beslut av den 9 april 1990 om utbetalning av franska familjeförmåner för anställda enligt artiklarna 73 och 74 i förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr C 252, s. 10).

25 — Nämnd ovan i fotnot 8.

64. Sammanfattningsvis föreslår jag att följande skall fastställas:

Gemenskapsrätten och i synnerhet artikel 94.6 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971, om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen hindrar tillämpningen av en nationell rättsregel såsom den i artikel 9.2 i Bundeskindergeldgesetz, som begränsar den retroaktiva verkan av en ansökan om familjeförmåner framställd av en arbetstagare i Tyskland vars barn är bosatta på spanskt territorium, till sex månader, då vederbörande har grundat sin ansökan på rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989, om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71, som han har gjort före den 16 november 1991 och rätten till dessa bidrag har tillerkännts honom från 15 januari 1986 och han har fått kännedom om denna retroaktivitet först genom förordning (EEG) nr 3427/89.